

7. prednáška - Prečo je dôležité mať uzákonený pracovný čas?

Posledná tohtoročná prednáška v divadle Aréna bola na tému Prečo je dôležité mať uzákonený pracovný čas. Prednášku prednášala docentka Lenka Freel z Katedry pracovného práva a práva sociálneho zabezpečenia Právnickej fakulty Univerzity Komenského. Študenti sa dozvedeli o Zákonníku práce, jeho funkciách a histórii, pracovnom čase a o jeho základných pravidlách.

Zistili sme, že našu prácu, koľko, ako a kedy budeme pracovať, upravuje Zákonník práce. Dozvedeli sme sa, že v minulosti ľudia často pracovali bez obmedzenia – neexistoval pevne stanovený počet hodín ani právna ochrana zamestnanca. Zlom nastal v roku 1919, keď sa začali vytvárať prvé právne rámce, a v roku 1965, keď bol prijatý Zákonník práce v ucele-

nej podobe. Dnes nám práve tento zákon určuje, koľko, ako a kedy môžeme pracovať.

Počas prednášky, pani prednášajúca taktiež vysvetlila, že pracovný čas je časový úsek, počas ktorého je zamestnanec k dispozícii zamestnávateľovi. Ideálny balans medzi prácou a voľným časom je 8 hodín práce, 8 hodín oddychu a 8 hodín spánku. Pripomenula tiež základné pravidlá, ktoré chránia nielen zdravie a pohodu pracovníkov, ale aj ich právo na spravodlivé pracovné podmienky. Na záver mali prítomní a online študenti možnosť spýtať sa otázky pani prednášajúcej, ktorá im na všetky odpovedala. Osobne si myslím, že táto prednáška bola dosť zaujímavá, pretože sme sa naučili, prečo majú pracovníci daný pracovný čas, a ktorý zákon ho upravuje.

Katarína A. Floreková, 15 rokov, redaktorka Novín DUK

Prečo je dôležité mať uzákonený pracovný čas?/ Medailónik/ Pyramídy sú v skutočnosti dve/ Knižné tipy/ Bodka za DUK 2025/ Rozhovor so zakladateľom DUK Jurajom Kukurom

Prednáška č. 8 - Prečo elektrina trase?

Prednášajúci: doc. RNDr. František Kundracik, CSc

Fakulta matematiky, fyziky a informatiky
UK, Katedra experimentálnej fyziky

Docent František Kundracik pracuje na Katedre experimentálnej fyziky Fakulty matematiky, fyziky a informatiky Univerzity Komenského v Bratislave. Vedie

prednášky z elektriny a magnetizmu a tiež z elektroniky. Po odbornej stránke sa venuje šíreniu elektromagnetických vln a svetla v prostredí, najmä svetelnému znečisteniu prírody v okolí miest. Dlhodobu sa tiež venuje popularizácii fyziky a rozvoju talentov pomocou súťaží Turnaj mladých fyziko-

kov a Olympiáda mladých vedcov.

O prednáške: Všetci vieme, že elektrina je dobrý sluha, ale zlý pán. Na prednáške si povieme o tom, prečo elektrina kope a trase a tiež o tom, ako sa proti tomu brániť. Súčasťou budú aj experimenty na ilustráciu príslušných fyzikálnych javov.

Workshop v Slovenskom rozhlase

Pyramídy sú v skutočnosti dve

Jedna z posledných aktivít Detskej Univerzity Komenského 2025 bol workshop v pyramíde - v Slovenskom rozhlase. Zažili sme veľa zaujímavých vecí. Napríklad sme sa stretli s rôznymi ľuďmi, ktorí tu pracujú, absolvovali sme prehliadku budovy a aj sme si vyskúšali vysielanie v rádiu. Keď sme vošli do budovy, rozdelili sme sa do dvoch skupín. Prvá šla do nahrávacieho štúdia. Videli sme zvukového majstra, ktorý nám ukázal rôzne efekty, ktoré sa dajú robiť so zvukom. Taktiež sme boli v štúdiu, kde sme si vyskúšali prácu moderátora a hosťa na mikrofón. Potom sa skupiny vystriedali a tí, ktorí boli v štúdiu, absolvovali prehliadku budovy. Na začiatku nám pán rozprával o histórii Slovenského rozhlasu. Potom sme sa dozvedeli zaujímavú informáciu - pyramída je zvonku jedna, ale vnútri je ďalšia. Ide o to, že tá vonkajšia je "obal", kde sú kancelárie, a tá vnútorná je zavesená ako luster a v nej sú štúdiá. Videli sme napríklad to, z ktorého sa naživo vysielajú správy, ale aj štúdio č. 1, ktoré je najväčšie. Je veľké asi ako divadelná sála, a nielenže sa tu nahrávajú, ale aj sa tu konajú predstavenia hudobných orchestrov. Štúdio má kapacitu cca 370 divákov. Nachádza sa tu aj najväčší organ na Slovensku.

Následne sa obidve skupinky spojili a presunuli sme sa do podobne veľkého štúdia č. 5, kde sa nahrávajú relácie Rádia Junior. Tu sme sa stretli s rôznymi hercami tohto rádia. Vyskúšali sme si rozhlasové vysielanie, a to v takej forme, že sme skúšali rôzne úlohy. Napríklad sme čítali správy, robili sme diskusiu vo forme

moderátora a hosťa, a taktiež s nami robili rozhovor. Všetky tieto aktivity boli v téme Detskej Univerzity Komenského. No a naše skúšobné vysielanie si budete môcť vypočuť v Rádiu Regina 31. 8. 2025 o 17:05 hod., alebo potom aj neskôr v Rádiu Junior, či na webe Slovenského rozhlasu.

Toto bol môj posledný workshop a ja sa už teraz neviem dočkať na budúci rok, pretože som toho počas tohto leta veľa zažil a dozvedel sa. Ďakujem za prečítanie a v Novinách DUK sa na vás budem tešiť opäť o rok.

Sherlock Holmes vyšetruje

Mám veľmi rád detektívky a táto séria je moja obľúbená. Myslím si, že už veľa z vás počulo o svetoznámom detektívi Sherlockovi Holmesovi. Príbeh škótskeho autora sira Arthura Conana Doyla upútalo mnoho čitateľov po celom svete, a keď máte radi detektívky, tak si myslím, že upúta aj vás. V slovenčine vyšlo už jedenásť častí tejto série. Tu sú: 1.- Štúdia v červenej, 2.- Podpis štyroch, 3.- Pes rodu Baskervillovcov, 4.- Korunka s beryliami, 5.- Strieborný lisko, 6.- Diabľovo kopýtko, 7.- Modrý drahokam, 8.- Ukradnuté plány, 9.- Upír zo Sussexu, 10.- Škandál v Čechách a aj úplne novo vydaný 11. diel na Slovensku - Šesť Napoleonov.

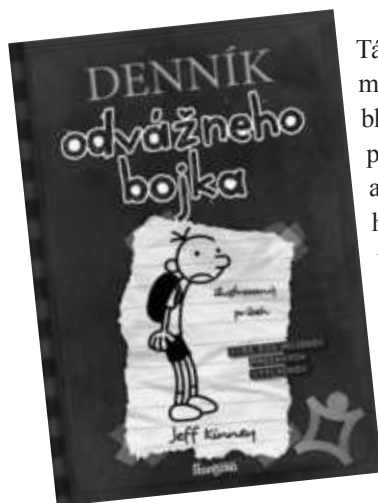
Ale nebojte sa, v anglickom origináli je ich ešte stále veľa a každú chvíľu vyjdú ďalšie.

Tieto knihy sú napínavé a plné záhad. Rozhodol som sa vám predstaviť prvú časť. V tejto knihe sa to celé začalo. Detektív Sherlock Holmes a doktor Watson sa zoznámili čistou náhodou. Obaja si hľadali bývanie

a pán, ktorý poznal obidvoch im ponúkol byt na Baker Street 221B. Tam sa lepšie spoznali. O nejaký čas neskôr však polícia požiadala Holmesa o pomoc s jedným prípadom. Bol to prvý prípad, pri ktorom mu pomáhal aj Watson. Išlo o vraždu, ktorá bola zo začiatku nevysvetliteľná. No tým, že naša hlavná postava je génus, po pár dňoch bola vyriešená. Bola to spleť pomsty, smútku a minulosti, ktorá sa ťahá až dodnes. Mne sa táto kniha veľmi páčila a bola aj jedna z najlepších v tejto sérii. Veľmi sa teším na ďalšiu. Sherlock Holmes je naozaj super detektív. A podľa môjho názoru tieto knihy nemajú konkurenciu.

Denník odvážneho bojka

Táto séria kníh taktiež patrí medzi moje obľúbené. Pokiaľ máte radi bláznivé a "ujeté knihy", toto je pre vás tá správna voľba. Kniha amerického autora Jeffa Kinneyho upútala mnoho mladých čitateľov a ja si myslím, že zaujme aj niektorých z vás.

Je to veľmi predávaná kniha, ale zoženiete ju ľahko. Bolo vydaných 19 častí. Tu sú: 1.-

Denník odvážneho bojka, 2.- Rodrick je šéf, 3.- Posledná kvapka, 4.- Prázdniny pod psa,

5.- Krutá pravda, 6.- Ponorková choroba, 7.- Piate koleso na voze, 8.- To je ale smola, 9.- Dlhá cesta, 10.- Drsná škola, 11.- Dvojité podfuk, 12.- Rodinný úlet, 13.- Snehová bitka, 14.- Na spadnutie, 15.- Dolu vodou, 16.- Veľká šanca, 17.- Preplnený mechúr, 18.- Dutá hlava, 19.- Galimatias. Ja som prečítal všetky a dobre

som sa nasmial. Tieto knihy na seba veľmi nenadväzujú, ale keď máte tú možnosť, tak vám odporúčam, aby ste si ich prečítali v poradí, lebo sa tam vyskytujú rôzne súvislosti, ktoré by ste potom nemuseli chápať. Rozhodol som sa vám priblížiť prvú časť. Na začiatku kníh tejto série je vždy dlhý úvod, s ktorým potom súvisí celá kniha. Preto by bolo fajn si ho poriadne prečítať. V úvode prvej časti išlo hlavne o predstavovanie postáv. Je tu hlavná postava Greg Heffley, ktorý sa vždy dostane do nejakej kaše. Potom tu je jeho starší brat Rodrick, ktorý má vlastnú kapelu s názvom Plyny Mexur a stále robí Gregovi zle. Táto hlavná postava má aj mladšieho brata, ktorý sa volá Manny a je to veľká žalobaba. Gregova mama sa snaží týchto troch zabaviť, ale vôbec jej to nejde. A jeho tatko je trochu neschopný. Tiež má aj svojho najlepšieho kamaráta Rowleyho Jeffersona. Hlavnou udalosťou v prvej knihe bolo to, že Greg a Rowley prechádzajú na druhý stupeň. Stane sa kopa bláznivých a ujetých vecí, napríklad ich počas Halloweenu budú naháňať pubertiaci v hadej uličke, postavia si strašidelný dom alebo sa pridajú k hliadke. No už vám nebudem viac prezrádzať. V tejto knihe vás jednoducho upúta mnoho vecí. A ja verím, že si ju obľúbite tak ako ja.

Hugo Podoba, 11 rokov, redaktor Novín DUK

Bodka za DUK 2025

Tento ročník Detskej Univerzity Komenského nám ubehol akosi rýchlejšie než predchádzajúce, nemyslite? Určite so mnou budete súhlasiť, že sme sa počas neho rozhodne nenudili.

Na prednáškach sme osem týždňov pátrali po tom, prečo je dobré byť spravodlivý; prečo je život v pôde dôležitý; prečo máme predsudky; prečo potrebujeme samosprávu; prečo ľudia tvoria a počúvajú hudbu; prečo je dôležité skúmať, čo nám odporúčajú sociálne siete; prečo je dôležité mať uzakonený pracovný čas; prečo elektrina trasie. Témy boli opäť rôznorodé a pútavo prezentované.

Okrem diplomu si odnášame kopec nových poznatkov a more skúseností aj v ďalších oblastiach, do ktorých nás zaviedli workshopy a výlety. Workshopov sme mali dokonca ešte viac ako v minulých rokoch, a v rámci nich pribudli aj nové témy (napr. umelá inteligencia a šport). Vznikli ďalšie kamarátstva, zážitky

a spomienky, ktoré sa nám budú spájať s tohtoročným DUK a jeho červeným tričkom.

Farbu budúceho ročníka DUK zatiaľ nepoznáme, ale už teraz vieme, že zas raz spojí všetkých nás, ktorí chcú na sebe pracovať, spoločne bádať a ziskávať nové vedomosti aj počas letných prázdnin. Ako povedal J. A.

Komenský: "Škola života nepozná prázdniny". My v redakcii Novín DUK si želáme, aby boli v budúcom roku naše noviny ešte zaujímavejšie. Pripravili sme si pre Vás, našich čitateľov, krátky online prieskum, ktorý bude poslednou "červenou" bodkou za 23. ročníkom DUK, a ktorý nám pomôže zistiť, o čom chcete v Novinách DUK čítať, a aké témy a články Vás zaujmú.

V tomto čísle nájdete QR kód, prostredníctvom ktorého sa môžete do tohto online prieskumu zapojiť. Noviny DUK píšeme pre Vás, pomôžte nám, aby boli v budúcom roku ešte zaujímavejšie.

Adam Cadmon Tchambak,
13 rokov, redaktor Novín DUK
Dotazník vytvorila: Ari Ceres Tchambak,
12 rokov, redaktorka Novín DUK

Mladí ľudia sú oukej!

(Rozhovor so zakladateľom DUK Jurajom Kukurom)

Aké bolo Vaše detstvo? Ako a kde ste trávili prázdniny? Je niečo na čo rád spomínate?

„Ja spomínam, samozrejme, veľmi rád na moju mamu a mojich rodičov a moje detstvo, to bola iná doba. Bývali sme na Palisádach, v jednej vilke sme mali byť a moji rodičia so susedmi, kúpili vždy na jeseň nákladné auto zemiakov, rozdelili sme si ich...a to sme jedli. To bola taká doba, že sa hlásalo, že v piatok by sa nemalo jesť mäso, ale to sa hlásalo, pretože mäso nebolo. Mäso ste nedostali. Len po známosti. Preto boli mäsiari uctievanejší ako lekári. Takže my sme mali zemiaky, ale mäso nie. Pamätám si, že keď som začal v nemeckom Bavorsku nakrúcať jeden slávny veľký film, producent si ma chcel najprv učiť, čo sa tam nerobí veľmi často, tak ma pozval domov na návštevu. A teraz nám servírovali slávnostne: špagule, zemiaky, tak som to jedol, a hovorím: „A kde je mäso?“ Mäso nebolo. (Smiech.)

Spomínam si na detstvo, ja neviem, ako je to teraz, ale bolo strašne veľa priateľstiev. Na rodičov, na mamu si spomínam veľmi často. Prázdniny sme strávili vždy v Tatrách, tam mala naša rodina jeden vyradený vlakový vagón, a z toho si urobili chalupu. Tam sme trávili naše prázdniny. Cestovať sa vtedy nemohlo, mohli sme sa len pozerať zo Slavína na Rakúsko, ale ísť sme tam nemohli. Učili sme sa po rusky, z neznámych dôvodov som sa ale ja ruštinu nikdy nenaučil. No ale tak nechodil som na Detskú univerzitu Komenského, takže...rozumiete. (Smiech)

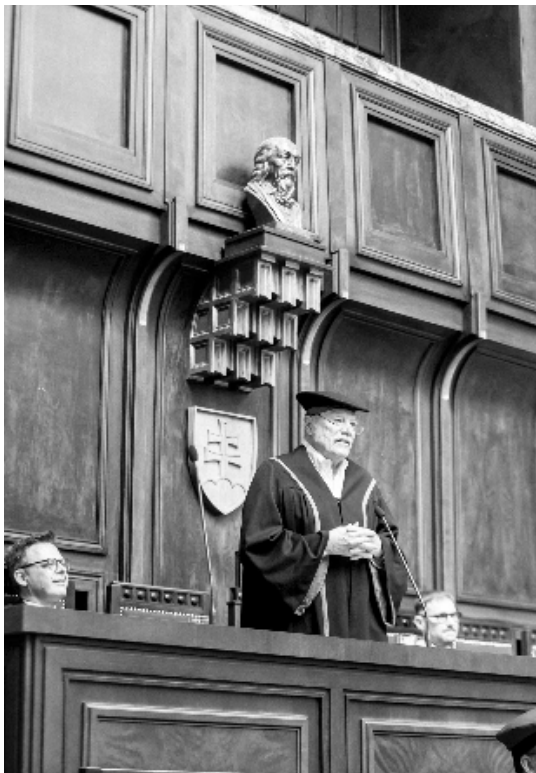
Bavilo Vás chodiť do školy? Mali ste popri škole aj nejaké krúžky?

Bol som futbalový brankár v Dynamo Energia. Najväčší úspech bol, keď ma predali do profesionálneho klubu ako brankára Inter Bratislava za tri televízne lopty, bieločieme lopty, to bol vtedy zázrak, to sme vtedy obdivovali, to nikto nemal, to sa muselo doniesť zo zahraničia. Tak teda bol som brankár, veľmi dobrý brankár, lebo keď na mňa strelili tak som zavrel oči a hodil som sa. Niekedy som chytil a niekedy nechytí.

Čo sa týka školy, my sme všetci chceli chodiť na stavebnú priemyslovku. A ja som známy tým, že som vyložene technický typ, ja prosté všetko opravím sám. (Smiech.) Keď som tam chodil, nejako to, čo ma učili, išlo tak povedľa mňa. Čo bolo výhodné, že škola bola kúsok

od nášho bytu, tak som aspoň nemusel som skoro vstávať.

Veľa som sa toho nenaučil, ale chodil som tam rád, boli sme dobrá partia. Aj som mal dobré známky, pretože ten najprísnejší učiteľ ktorý tam bol, volal sa Luknár, ten nevedel povedať „r“... a ja som tiež nevedel povedať

„r“. Keď sa ma niekto opýtal, ako sa volám, a kde bývam, tak som povedal „Ju-aj Kuku-a-Buatislava-Tvauožková-Štunást“ a Luknár taktiež nevedel povedať, tak hovoril: „Kuku--a podte k tabuli“. Takže sme si rozumeli a dobré známky som dostal aj keď som vedel, aj keď som nevedel. Najprv som to „r“ vyslovil po spoluhláskach v slovách ako krava, tráva, ale nevedel som vysloviť Aurora alebo som vedel povedať „frrrr“, ale nevedel som to povedať v slove. A jedného dňa, z ničoho nič to vyšlo. Prišiel som do školy a Luknár hovorí: „Kuku-a, podte k tabuli.“ a ja hovorím „Prosím?“ a Luknár „Čo, čo, čo to znamená?“ a ja „Ja neviem, prosím, treba niečo urobiť?“ a no a odvtedy to išlo všetko dolu vodou.

Kto alebo čo Vás priviedlo k herectvu?

Tak to bola náhoda, pretože môj dobrý kamarát dostal pozvanie na casting a povedal: „Viete čo, chlapci, ja tam nejdem!“ tak som išiel namiesto neho, a na moje veľké prekvapenie ma zobrali. Nakrúcali sme film Tri gaštanové kone na Orave v krásnej prírode v Malatinej, zarobil som prvé peniaze, dostal

som diéty a bol tam catering. Bola tam krásna hlavná predstaviteľka, do ktorej som sa zamiloval, jazdili sme na koni a sem-tam som sa zrútil, ale vedel som padať, lebo som bol brankár, takže som mohol padnúť, no a hovoril som: „Toto je super, nie? Takto by sa ten život dal prežiť.“ Na vlastné oči som videl Miša Dočolomanského. A potom som sa prihlásil na Vysokú školu múzických umení. A zobrali ma.

Mali ste v detstve aj nejaký iný sen, alebo ste vždy túžili stať sa hercom?

Neviem o tom, že by som mal nejaký sen. Jedno obdobie som chcel byť novinárom, tak som sa prihlásil ako elév na stáž do redakcie časopisu Film a divadlo, a po takých šiestich mesiacoch mi hovorí redaktorka: „Juraj, my vieme, že viete dobre robiť, nosiť kávu, starať sa o nás a chodiť nakupovať desiatu, ale niečo by ste už mohli aj napísať, nie? Keď chcete byť novinárom.“ Tak som išiel za slávnou poľskou herečkou Jolantou Umeckou a s tou som urobil rozhovor. A keď som sa vrátil, tak som im to dal a oni všetci boli zvedaví na môj prvý rozhovor, tak si to tak podávali z ruky do ruky. Každý čítal, no a potom nastalo ticho. A do toho ticha hovorí tá pani, čo ma poslala ten rozhovor urobiť: „Jurajko, však vy nemusíte byť práve novinár, keď Vám to nejde...“ A tým skončil môj sen o novinárčine. Tak potom som sa prihlásil na Vysokú školu múzických umení a recitoval som tam tak, ako ešte nikdy nepočuli ešte, ani už nebudú počuť. (Smiech.)

Aká postava sa Vám najlepšie hrala? Máte nejaké obľúbené predstavenie, v ktorom ste účinkovali?

Už dlhšie som nebol na javisku, a na to to nerád odpovedám. Myslím si, že som mal vzťah ku každej postave. Je pravda, že som hral veľmi veľa negatívnych postáv. Negatívne postavy sa hrajú lepšie ako pozitívne, pretože negatívnu postavu môžete zahrať s takým otvoreným okienkom, že sa polepšíte, ale tá pozitívna je stále vo všetkom dobrá a stále má pravdu. Preto ja napríklad Hamleta nepovažujem za pozitívnu postavu. Všade na svete sa hrá Hamlet ako idol čestnosti a múdrosti. Ja to tak nevidím, pretože zabije cudzieho človeka a svoju priateľku pohlázi tak, že nakoniec spácha samovraždu. Takže ja ho nevidím pozitívne. A tieto negatívne prvky som sa snažil hľadať v každej postave, aj

keď bola pozitívna a pozitívne prvky som sa vždy snažil hľadať v postavách, aj keď boli negatívne, pretože, každý je len človek.

Ako sa zrodil nápad vytvoriť Detskú univerzitu Komenského?

Detskú univerzitu Komenského vymyslela moja manželka. Keď som sa stal riaditeľom Divadla Aréna, tak som dlho rozmýšľal nad tým, že Bratislava je hlavné mesto, a mala by sa aj tak správať. Keď prídete do Paríža, do Londýna alebo do Viedne, tak leto je plné kultúry a akcií. A tu nič nebolo. Tak som si myslel, že budeme hrať v lete predstavenia, ale to sa nedalo, pretože ľudia neboli zvyknutí v lete chodiť do divadla. A moja manželka vtedy povedala: „Tak urobme Detskú univerzitu.“ Zašiel som za vtedajším rektorom na Univerzitu Komenského a navrhol som mu to. Myslel som si, že ma vyhodí, ale on povedal, že je to dobrý nápad.

Vtedy to bola ešte malá akcia. Dnes má tradíciu a tisíce absolventov. Ale ono to stojí strašne veľa peňazí. Vďačíme všetkým, ktorí považujú za správne, že sa venujeme mládeži. A to je pre mňa najväčšie zadost'učinenie, keď tam vidím vás mladých sedieť. Nikoho z vás nemožno donútiť, aby ste na DUK chodili. Je dôležité, že vy sa chcete vzdelávať. Veľa študentov sem prišlo a klamalo, že má ešte 14 rokov, lebo chceli u nás ďalej študovať. Napokon sme neodolali a minulý rok sme otvorili Detskú univerzitu Komenského od 15 do 17 rokov.

Väčšinou som vyberal také otázky, na ktoré som ja sám nepoznal odpoveď: „Prečo električna trase?“ alebo „Prečo je pes najlepší priateľ

človeka?“, „Prečo budem mať pubertu a prečo sa jej neviem vyhnúť?“. A vy už ich na rozdiel od mňa budete mať zodpovedané. No teraz už tých otázok nemám tak veľa, tak robíme takú vec, že nám otázky posielajú študenti, absolventi a z tých vyberieme tie, na ktoré vieme najst' prednášajúcich.

Ako prebiehal 1. ročník DUK? Bola Detská univerzita Komenského od začiatku taká obľúbená ako dnes, alebo si svojich nadšencov získavala postupne?

Prebiehalo to veľmi ťažko. Musel som oslovovať riaditeľov škôl, aby to navrhovali svojim žiakom. Tí mali spočiatku pochybnosti, prečo by mali deti v lete chodiť do školy, do ktorej chodia celý rok. Dnes je situácia iná. Keď otvoríme prihlasovanie, Detská univerzita Komenského je za dva až tri týždne plná. Začiatky teda neboli ľahké. Začiatky nikdy nie sú ľahké. A či bola obľúbená? To neviem, ale myslím si, že študenti sem chodili vždy veľmi radi. Bolo ich však treba na to naučiť a hlavne presvedčiť ich, pretože sa DUK koná v lete.

Čo by ste našej generácii odporučili do života, aby sme netrávili toľko času len pred mobilom?

Ja som toho názoru, že sa veľmi kriticky hovorí o mladých. Ľudia v mojom veku majú množstvo výhrad voči mladej generácii, napríklad, že trávi veľa času na mobiloch. Ale ja si myslím, že problém sme my, nie vy, mladí ľudia. Nevštepili sme vám, že demokracia nie je každodenná vec, že sa o ňu muselo bojovať, že ľudia za ňu položili životy, že to nebo-

lo také jednoduché, keď sme žili za minulého režimu. Demokraciu si treba vážiť, užívať si ju a nemyslieť si, že je to len o slobode chodiť do zahraničia. Odkiaľ majú mladí vedieť, keď nie od nás, čo je to sloboda a demokracia, a ako ich treba chrániť. Ja som sa teraz dozvedel, že 30% mladých ľudí by kludne žilo pod ruským vplyvom. A to je naša chyba, že to tým mladým ľuďom nevysvetlíme.

A to, že žijete s mobilom, to je vec generácie, s tým sa nedá nič robiť. Každý sa rozhoduje sám, koľko času strávi na mobile. Napríklad na Planinke vezmeme našim študentom telefóny. Oni sú úplne bez seba, nevedia, čo sa deje, ale na druhý deň sú šťastní, že ich nemajú. Avšak, taká je doba, nemôžeme od niekoho vyžadovať, aby žil bez telefónu. Dnes sa to už ani nedá. Veď bez telefónu nemôžete ani zaparkovať. Keď je napríklad niekto v reštaurácii a pozerá do telefónu a nie na to, čo je, tak je to trochu čudné, ale nerobí to každý. Neviem, do akej miery to obmedzuje kontakty a priateľstvá, ale každopádne je to tak, že chyba je v nás a nie v mladých ľuďoch. Mladí ľudia sú oukej. A ak nie sú, tak je to naša chyba. Lebo sme ich nenaučili veci, ktoré sme ich mali naučiť.

Na záver, pán Kukur, v mene všetkých účastníkov DUK za celé roky, by som sa Vám chcel veľmi pekne poďakovať, že pre nás každý rok otvárate brány DUK, na ktorú sa všetci tešíme, vždy sa tu na prednáškach veľa zaujímavostí naučíme a na rôznorodých workshopoch zažijeme veľa zaujímavého. Sme Vám za to veľmi vďační.

**PANNA
Z ČERNÉHO MORA**

**ZĽAVA
20%**

POD HOLÝM NEBOM V DIVADLE ARÉNA
22.9.2025 A 23.9.2025 O 20:00

Využi zľavu študenta DUK na septembrové termíny predstavenia Panna z Černého mora a kúp vstupenky pre seba a svoju rodinu s 20% zľavou. Zľavu si môžeš uplatniť len pri kúpe vstupeniek v pokladni Divadla Aréna po predložení registračného mailu študenta.

GENERÁLNY PARTNER DUK

HLAVNÍ PARTNERI DUK

ORGANIZÁTORI DUK

PARTNERI DUK

PROJEKT FINANČNE PODPORILO

ZRIAĐOVATEĽ DIVADLA ARÉNA

PARTNER DUK ONLINE

MEDIÁLNI PARTNERI DUK

Vydáva: Združenie Maxa Reinhardta, Čajakova 1, 811 05 Bratislava Editori: Dominika Dudášová, Dominika Vargová
Redakciu tento rok tvoria: Adam Cadmon Tchambak, Ariana Ceres Tchambak, Davide Fabris Jati, Hugo Podoba, Aaron Pagáč, Michal Spáčil,
Katarína A. Floreková Grafická úprava: Commecium s.r.o.